

Aidszorg in China

Zorgwekkende zorg

Een arts die een patiënt maant te stoppen met huilen omdat tranen besmettelijk zouden zijn. Patiënten die zelf zelf op hun huidinfecties moeten smeren, omdat verpleegkundigen dat weigeren. Patiënten die in

hun eentje op een vierpersoonskamer worden gelegd, maar wel voor de overige drie bedden moeten betalen. Chirurgen die weigeren te opereren. Hiv-geïnfecteerden en aidspatiënten in China stuiten in ziekenhuizen nog regelmatig op onbegrip, vooroordelen en discriminatie.

De inhaalslag van het land in de strijd tegen hiv en aids gaat gepaard met verscheidene (overheids)campagnes. Posters in bushokjes en op andere openbare plaatsen moeten de beperkte kennis over hiv en aids onder de bevolking vergroten. En (daarmee) moeten de campagnes het stigmatiseren van hiv-geïnfecteerden en aidspatiënten verminderen. Maar dat valt nog niet mee; zelfs onder ziekenhuispersoneel zijn de vooroordelen groot.

De vijftigjarige Chen, die seropositief is, vertelt hoe hij zelfs werd afgewezen in een ziekenhuis dat is gespecialiseerd in de behandeling van hiv en aids. De chirurg vertelde Chen dat hij na de operatie alle instrumenten

geïnfecteerden is het een dilemma, meent Chen, die een lotgenotengroep leidt. Of bij ziekenhuisbezoek je status verzwijgen, iets dat artsen in gevaar brengt. Maar als je vertelt dat je seropositief bent, loop je het risico niet te worden behandeld. En je kunt moeilijk telkens naar Peking gaan.

Een studie uit 2005 van Britse en Chinese onderzoekers onder 780 gezondheidszorgwerkers in de provincie Yunnan toont dat hun kennis over hiv goed is. Toch bleek 30 procent niet bereid een seropositieve patiënt te behandelen. Daarnaast beschouwde 23 procent van de ondervraagden hiv als een ziekte van mensen van 'lage klasse' en 'illegale' bezigheden. En 48 procent vond dat hiv-dragers geen toestemming moesten krijgen om te trouwen. Sinds begin dit jaar verplicht Yunnan - de provincie met de hoogste percentages hiv-geïnfecteerden en aidspatiënten - hiv-testen voorgaand aan een huwelijk, meldt staatspersbureau Xinhua. Seropositieven moeten hun partner informeren. Zo niet dan doen de lokale autoriteiten dat.

Voorheen begreep medisch personeel weinig van hiv en aids en waren gezondheidswerkers bang voor besmetting. De laatste jaren verbeterd dat, meent Zhang Konglai, hoogleraar epidemiologie aan het Peking Unie Medisch College en directeur van het non-gouvernementele China aidsnetwerk. Kennis en voorzorgsmaatregelen zijn volgens hem toegenomen, waardoor artsen zich veiliger voelen. Op sommige plaatsen bestaan inmiddels (kleinschalige) initiatieven om het begrip voor hiv en aids bij ziekenhuispersoneel te vergroten. Er zou een nationaal programma moeten komen om te garanderen dat overal goede en patiëntvriendelijke zorg komt, meent Zhang.

China telt zo'n 650.000 hiv-geïnfecteerden, van wie 75.000 aids hebben, aldus de laatste officiële schattingen uit 2005 van de overheid, wereldgezondheidsorganisatie WHO en UNAids. Dat is minder dan 0,1 procent van de bevolking. Maar het probleem groeit. Het virus verspreidt zich van risicogroepen naar de algemene bevolking, met injecterend drugsgebruik en onveilige seks als voornaamste oorzaken. Maandelijks komen er 3.000 nieuwe hiv-geïnfecteerden bij. Hopelijk zetten die cijfers en de campagnes steeds meer van de ruim 1,3 miljard Chinezen aan het denken. Niet alleen op 1 december, Wereldaidsdag (dat ook aandacht krijgt in China), maar elke dag. ■

Babs Verblact,
journalist in China

BEELD: ANP

zou moeten weggooien. Chen bood aan zelf de benodigdheden te kopen. Dat kon wel, zei de arts, maar dan nog was niet mogelijk om de operatiekamer te gebruiken. Chen besloot naar het verre Peking af te reizen. In de hoofdstad ligt de kennis over hiv en aids op een hoger niveau en zijn de artsen minder bevreesd. Voor veel hiv-